

P. Solm: Det er et Faktum, jeg refererer, det ærede Medlem gjorde saaledes. Det ærede Medlem talte ogsaa om Paradedyr og lignende; det er ogsaa et parlamentarisk Udtryk, som han stæbte den Dag, og som i alt Fald den Dag fik Lov til at passere. De Herrer, som have fremlagt og udarbejdet Lovforslag, tale altid paa den Maade, naar vi komme og forlange Beskyttelse for de svage her i Samfundet og for de uheldigst stillede; saa ville de ikke være med til Undtagelseslove og Beskyttelseslove — som om vi ikke kendte noget som helst til Beskyttelseslove for andre Klasser her i Samfundet i Forvejen! Denne Ide om en Beskyttelse af de øverste 6,000 er nemlig ikke ny. Det er det, hvorpaa det hele hviler for Njeblikket, det er den Ide, hvorpaa vi i politisk Henseende hvile, og hvis de Herrer have glemt det, kunne de blot ligge op paa første Sal; der ville de finde den. Ja, der er maaske ingen i Dag der oppe, thi de behøve jo ikke hver Dag at være der for at holde Styr paa den Smule Vildskab, der er her i Tinget, men det er ogsaa nok, at de tomme Stole der oppe ere der, thi de vise, at de have Ret til at sidde der. De sidde der ikke paa Grundlag af den almindelige Valgret og ikke ifølge den Betydning, de kunne have som Dygtigheder fremfor andre i vort Samfund, men simpelthen, fordi de have den største Pengeping, fordi de have Ret til at repræsentere Pengene her i Landet. De sidde der oppe og kunne, naar som helst de ville, forhindre, at noget bliver gennemført her i Landet, som de ikke interessere sig for, og som ikke tjener deres Interesser. De kunne i deres Skuffer gemme ethvert Lovforslag — og de have gemt mange — som kun taler til Fordel for dem, der ere de svageste. Det kalder jeg Beskyttelse til Fordel for dem, der i Forvejen have det godt, for de store her i Samfundet; og det forekommer mig, at der er noget unaturligt og umenneskeligt ved denne Beskyttelse; det er noget, som rent gaar imod den menneskelige Natur. Dersom nogen af os, naar vi gaa herfra, træffer et Par paa Gaden, som ere i Færd med at komme op at slaas, og ser, at den ene er større og stærkere end den anden, saa han vil saa Overtaget over den anden, ville vi ganske naturligt, hvis vi søle os oplagte til at intervenere, ikke tage Parti for den stærkeste, men vi ville sige til ham: Hvorfor overfalder du ham? Hvorfor mishandler du ham? Hvad skal det til? Det er ret naturligt saaledes at tage den svageres Parti og søge at værne ham imod Overlagt og Overgreb; det ville vi gøre rent naturmæssigt. Men saaledes er det ikke samfundsmæssigt. Nej,

der have de Herrer faaet det indrettet saaledes, at de paa Forhaand beskytte deres egne Interesser og paa Forhaand varetage dem. Men ikke desto mindre, skönt de ere saaledes stillede, at de ere sikre og vel asikrerede i økonomisk og politisk Henseende, komme de her og begære det ogsaa kommunalt. De foregaaende Talere have udbilket udførligt, at de ret vel kunne være tjente med den Fordel, de alt have paa dette Omraade, men ikke desto mindre komme de nu med et Lovforslag, som viser, at de ikke ere tilfredse med den Beskyttelse, som de have politisk og kommunalt, men forlange yderligere Beskyttelse og forlange, at vi skulle indskrænke Herredømmet med Hensyn til den kommunale Ledelse her i Byen for al Fremtid til de øverste 6,000. De Herrer tale saa ofte til os om, at de staa paa det bestaaende Grundlag, at de værne om det bestaaende, og at vi ere Samfundssformere og Omvælttere, der ville omkaste det bestaaende, som de mene at være satte til Bogtere for og til at bevare. Jeg erindrer ikke, om de ikke ogsaa undertiden tale om, at de ere Bærere af det bestaaende, men jeg tror rigtignok, at dersom de skulde bære det, kom de til at tage lidt bedre fat, end de gøre. Det kunde maaske tænkes, at efter at de Herrer have forelagt dette Forslag, kunne vi maaske blive fri for at høre fuldt saa megen Tale om, at de Herrer holde paa det bestaaende; thi dette Forslag er jo ret beset ikke en Gang konservativt, det er reaktionært i hele sin Grundvold. Det er reaktionært, siger jeg, og jeg trøster mig til at kunne bevise det; men det er i øvrigt allerede vist af de første Talere. Thi hvad er det, vi her have som Grundlag for den kommunale Valgret, og hvilket Resultat vil det frembyde, om vi modtage det, de Herrer nu byde os her ved dette Lovforslag? Vi have nu her i Kjøbenhavn c. 22,000 Vælgere, som vælge Kommunalbestyrelsen. Disse 22,000 Vælgere ere jo selvfølgelig Herrer over Ledelsen her i Byen i en vis Forstand; de have Ret til at bestemme, hvem der skal være Repræsentanter for deres Interesser, og de have der igennem Ledelsen her i Byen. Men nu finder man det ikke passende længere; nu kommer man og byder os dette Lovforslag. Nu skulle de øverste 6,000 for Fremtiden være Herrer over, hvorledes det skal være, eller med andre Ord ikke en Gang 2 pCt. af Kommunens Indvaanere skulle have den afgørende Indflydelse paa Afgørelsen af de kommunale Anliggender her i Byen. Jeg tror nok, at naar dette er saa, og det vil man vel næppe bestride, saa kan man sige, at dette Forslag er ikke konservativt, holder ikke